

Johansen: Vi ser af Lovforslagets Titel, at det drejer sig om Afvikling af de tidligere Brændselslove og tillige om Foranstaltninger til Befolkningens Forsyning med Brændsel i det kommende Aar. Mit Indtryk er, at det i Øjeblikket egentlig drejer sig mere om at forsyne Befolkningen med Brændsel end om at afvikle Brændselslovene. Naar man hørte det ærede Medlem (Kragh), der talte paa Venstres Vegne, fik man uvilkaarlig det Indtryk, at Hovedsagen, det, der burde kræves med størst Styrke i Øjeblikket, egentlig var Afvikling af disse Foranstaltninger i Lighed med, hvad man kræver paa andre Omraader. Min Opfattelse er den, at det, det drejer sig om, er ikke saa meget det, men mere at træffe de nødvendige Foranstaltninger ogsaa for det kommende Aar til Befolkningens Forsyning med Brændsel. I sin forholdsvis udførlige Forelæggelsestale har den højtærede Indenrigsminister gjort Rede for Situationen og paavist Nødvendigheden af en Brændselslovgivning ogsaa for det kommende Aar. Jeg kan i det væsentlige slutte mig til de Betragtninger, den ærede Minister her gjorde gældende. Det sidste, vi har erfaret med Hensyn til Forsyningen med udenlandsk Brændsel, peger jo i Retning af, at vi virkelig gaar Vanskeligheder i Møde. Og selv om det forhaabentlig kun er en øjeblikkelig Nedgang, vi er Vidne til, kan vi dog ikke slaa os til Ro med, at den kun er øjeblikkelig. Tiderne er overhovedet saadanne, at vi aldrig, hverken naar der er Nedgang i Forsyningerne, eller naar de er nogenlunde rigelige, kan slaa os til Ro med, at nu bliver det nok snart bedre. Det kan vi overhovedet have saa grumme lidt Mening om, saaledes som Forholdene i det hele taget er. Derfor mener jeg, at jeg har Ret til at sige, at det, som det drejer sig om, mere er Forholdsregler for Fremtiden end Afviklingsforanstaltninger. Jeg har faaet det Indtryk af den højtærede Ministers Fremsettelsestale, at han ikke selv er ganske tilfreds med det Lovforslag, han her har fremsat, at han kun fremsætter det i denne Form, fordi han føler sig forpligtet til at fremsætte det, som det er udarbejdet af Brændselsnævnet, men at han selv personlig egentlig ønskede at gaa videre. Jeg deler her ganske Opfattelse med den højtærede Minister. Jeg tror ogsaa, at det kunde være ret heldigt, idet det nemlig her ikke drejer sig saa meget om Afvikling som om at træffe de fornødne og tilstrækkelig omfattende Foranstaltninger.

Den ærede Ordfører for Venstre ønskede ved denne Lejlighed at faa Oplysning om Statens tidligere Dispositioner, Statens Brændselshandel, og tillige Oplysning om, hvordan det forholdt sig med Statens Brunkulslejer. Det kan selvfølgelig have nogen Interesse at faa Besked derom, men om det har saa stor Interesse, som man fra den Side tilsyneladende tillægger det, er jeg noget i Tvivl om. Det kan have Interesse at faa konstateret, hvilke Fejl der her og der er begaaet, det kan gøre sin Nytte ved mange Lejligheder. Men selv om det lykkes at faa adskilligt frem, der med tilstrækkelig god Villie kan betegnes som Fejl og kan angribes, mener jeg dog, at det har saa grumme lille Betydning i Forhold til Spørgsmaalets Betydning i sin Helhed. Den største Fejl, der kunde begaaes i dette Spørgsmaal som i saa mange andre, vilde have været ingenting at gøre. Det er efter min Mening den eneste Fejl, der er utilgivelig i dette Forhold som i alle de mange Forhold, vi har arbejdet med i disse Krigsaar. At man ikke har begaaet denne Fejl, men at Administrationen har gjort, hvad den kunde, for at forebygge uheldige Forhold, er jeg glad ved, og jeg ønsker ikke bagefter at hænge mig i et og andet, som der kan kritiseres over. Jeg finder ikke saa stor Anledning til at faa Brændselshandelen, Brunkulsbeholdningen undersøgt i alle Enkeltheder og Detailler.

Som det fremgaar af mine Bemærkninger, er jeg — og det tror jeg at turde sige ogsaa paa mit Partis Vegne — fuldt paa det rene med, at vi maa fortsætte med en Lovgivning i denne Retning, jeg kunde gerne have ønsket den endnn mere omfattende, end det her foreslaas. Jeg skal paa egne og mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling. Vi skal gøre fra vor Side, hvad vi kan, for at faa det bedst mulige Resultat ud deraf.

Leerbeck: Det foreliggende Lovforslag begrænser den pligtmæssige Hugst af Brænde, idet det kun paalægger Skovejterne at fremskaffe 60 pCt. af den Mængde Brænde, som disse tidligere skulde levere. Af dette Brændsel tilsikres der Kommunerne Halvdelen af, hvad de faar i indværende Aar. Indenrigsministeren fastsætter ifølge Loven Maksimalpriser paa, hvad der fremskaffes af Brænde. Loven fremtræder saaledes som en ny Brændselsordning, noget, der sikkert er Brug for